

Ve jménu odvahy

Řím, léta Páně 275

Díl první

Vítejte ve starověkém Římě. V době, kdy lidé chodili v jiném oblečení, věřili v jiné bohy a křesťané byli krutě pronásledováni. Tento příběh sice vychází z historických událostí, ale není přesným popisem historie. Dějiny lidstva nejsou uzamknuty v učebnicích, kdo chce naslouchat, uslyší jejich živý hlas v příbězích, jako je ten, který leží před vámi. Nechte minulost, ať ožije v budoucnosti.

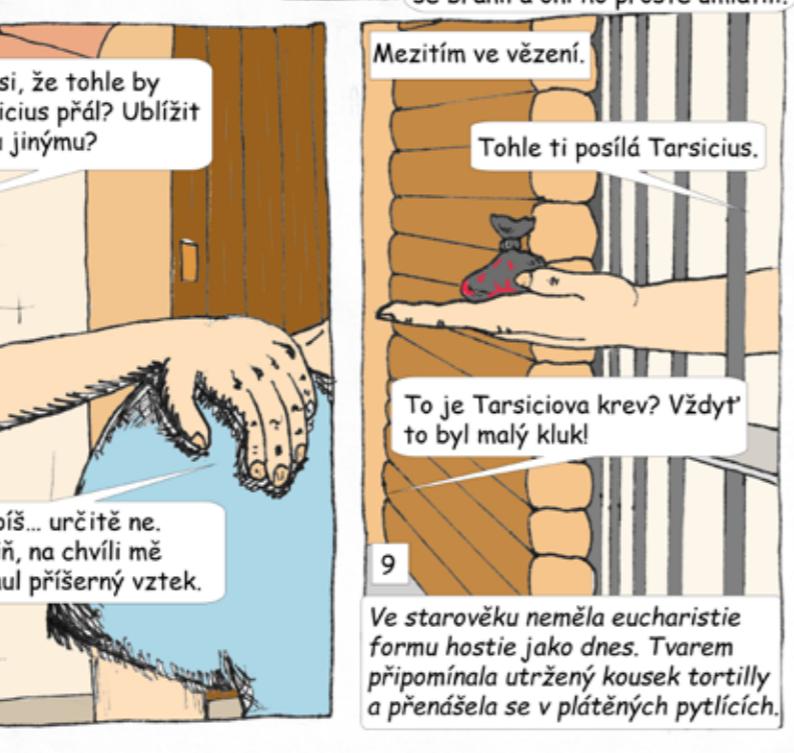
Já ti takovou vlepím, že chytneš druhou o zed'. Pak to pochopíš.

Já jim to vrátím, zničím je, rozdrtím je na prach!!

Zabili ho, zabili!

Je to skutečně jeho krev? Co se mu stalo?

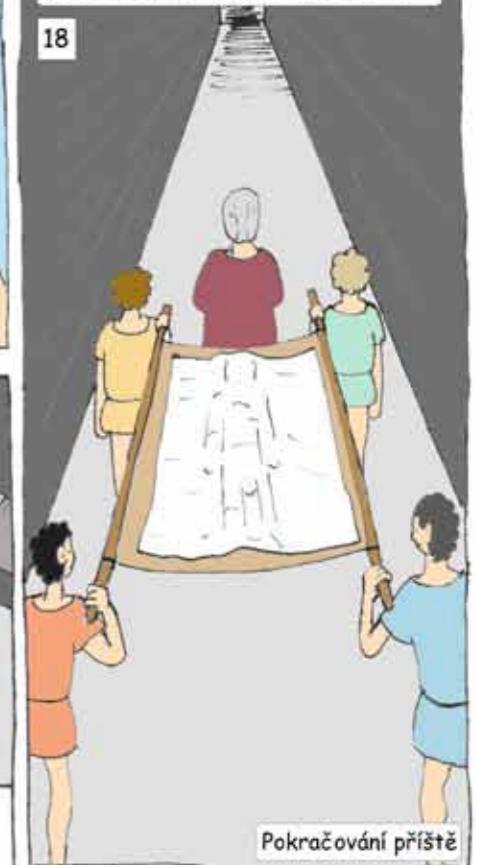
Proč jsi ho zabíjel? Byl to malý kluk, nikomu nic neudělal!

Byl jsem na hlídce, když kluci začali Tarsicia mlátit. Rvali na něho, ať jím dá ten chleba. Vlítbul jsem na ně, ale Tarsicius už umíral. Odnesl jsem ho domů a tam mi předal přijímání pro vás.

Bratře v Kristu. Ať tě Pán provází svou milostí.

Tarsiciův pohřeb v Kalixtových katakombách. V čele smutečního průvodu kráčí papež Eutychian.

Vězen i voják se společně modlí.

Spasiteli, Tarsicius krvácel pro tebe, přijmi jeho oběť.

Amen.

Založení společenství malého Tarsicia.

Až umru, položte mě prosím vedle Tarsicia.

Tarsicius nám dal příklad, jak žít.

Zpátky u kluků.

Poneseme jeho jméno.

Mohli bychom i vydávat časopis.

Chceme jako on žít pro Krista.

Amen.

Svou krví dokázal Tarsicius naprostou věrnost Pánu. Ať jeho jméno není nikdy zapomenuto.

Smrt nenechala papeže Eutychia dlouho čekat. Zemřel jako mučedník a byl položen po boku svatého Tarsicia.

Pokračování příště